

[Socialministeren.]

efter det foreliggende Forslag, Fortsættelseskasser. Af disse forøgede Statstilskud refunderer Kommunerne en Trediedel. Da der ikke har kunnet opnaas Enighed om at gennemføre den samlede Socialreform, har man ogsaa maattet gaa bort fra de nu gældende mellemkommunale Refusionsregler, som jeg i øvrigt har foreslaaet det i de nye sociale Lovforslag. Refusionsbestemmelserne foreslaas her ændret saaledes, at de enkelte Kommuner skal bidrage til den Kommunerne paahvilende Trediedels Refusion i Forhold til Antallet af nydende Medlemmer i den paagældende Kommune den sidst foregaaende 31. Marts.

Med Hensyn til Fortsættelseskasserne ydes Statstilskud efter de samme Regler som Tilskuddet til den ordinære Forsikring, saaledes at Kommunerne ogsaa her refunderer Staten en Trediedel.

Endelig er der, medens vi er ved den økonomiske Side af Sagen, Arbejdsløshedsfonden. Forhandlingerne har her navnlig drejet sig om Etableringstilskuddet, altsaa Spørgsmaalet om, hvor store Tilskud der fra det offentlige skulde ydes Arbejdsløsheds-kasserne, for at Fortsættelseskasserne kunde komme i Gang. Det foreslaas, at der skal ydes 25 Kr. pr. Medlem — jeg havde foreslaaet 30 Kr. — for Kasser, hvor Medlemmernes Aarsløn er indtil gennemsnitlig 2 500 Kr., 20 Kr., hvor Aarslønnen ligger mellem 2 500 og 3 000 Kr., og 15 Kr. i alle andre Tilfælde. Nu er der jo nogle Kasser, der har oprettet Krisekasser, nemlig 6. For deres Vedkommende nedsættes disse Tilskud med 10 Kr. Arbejdsløshedsfonden faar som Driftstilskud Halvdelen refunderet. Til ikke anerkendte Fortsættelseskasser — det er en ny Bestemmelse — yder Fonden endvidere Tilskud med indtil 20 pCt. af Fondens Renteindtægt, saaledes at de enkelte Kassers Tilskud fastsættes til 40 pCt. af det af disse Kassers Medlemmer i det foregaaende Regnskabsaar indbetalte Bidrag til Fortsættelseskassen. Det er dog ikke nogen meget praktisk Bestemmelse.

Det har altsaa været de egentlig afgørende Spørgsmaal i Forbindelse med et Par Spørgsmaal, som jeg senere skal komme tilbage til under Omtalen af de enkelte Paragraffer. For ikke at anvende alt for lang Tid mener jeg, det vil være det nemmeste, om jeg nu nøjes med at gøre opmærksom paa de særlig væsentlige Ændringer, der er sket i de enkelte Paragraffer i den gældende Lov af 1927.

Det første Afsnit handler jo om Arbejdsanvisning. I § 4, Stk. 8, findes der en ny

Bestemmelse, hvorefter Direktørens Afgørelse i Sager, hvor et Arbejdsanvisningskontor nægter at give Oplysning om, hvorvidt bestemte Arbejdere er ledige, skal være endelig, medens det i Øjeblikket er overladt Nævnet at træffe Afgørelsen.

I Stk. 9, samme Paragraf, er der givet Socialministeren Beføjelse til efter Arbejdsdirektørens Indstilling — efter en i Folketinget foretagen Ændring forandres Titelen „Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen“ til „Arbejdsdirektøren“ — at paalægge en Arbejdsløsheds-kasses Tillidsmænd Tvangsbøder, saafremt Kassen forsømmer at foretage de foreskrevne Til- og Afmeldinger. Den nugældende Straffebestemmelse om Nedsættelse eller Bortfald af Statstilskuddet skal herefter kun kunne anvendes i Gentagelsestilfælde eller under særlig skærpene Omstændigheder.

Dernæst er — det maa jeg lige nævne, skønt det for saa vidt ikke berører Loven af 1927 — de forskellige Bestemmelser om Indskrænkning af den private Arbejdsanvisning gennem Ophævelse af Husgerningskontorer, Fæstekontorer o. s. v., hvilke Bestemmelser fandtes i det Lovforslag, der blev vedtaget ved anden Behandling i Folketinget, udgaaet. Som Følge deraf har jeg en formel Vanskelighed ved Forelæggelsen i Øjeblikket, idet alle efterfølgende Paragraffer rykker tre Numre tilbage, og jeg først har faaet Rentrykket for et Kvarter siden. Men jeg haaber, at jeg alligevel vil kunne angive det rigtige Paragraftal.

I § 5 og de dermed sammenhængende forskellige Bestemmelser i § 17, tror jeg, det er, er der givet nogle nye Regler for de saakaldte skjulte Blokader, hvorved man tilsigter at faa disse draget frem i Dagens Lys. Efter de nye Bestemmelser skal Direktøren give Organisationerne Paalæg om inden en Frist paa 2 Dage — det staar i § 5, Stk. 3 — at indsende Meddelelse om, hvorvidt Spørgsmaalet vil blive behandlet efter Reglerne for Behandling af faglig Strid eller indbragt for Den faste Voldgiftsret, og samtidig skal Direktøren anmode de to Organisationer om hver at udpege en Repræsentant til sammen med ham, saafremt Sagen vil blive optaget til Behandling efter de nævnte Regler, straks at afsige en foreløbig Kendelse om, hvorvidt der kan udbetales Understøttelse til de Medlemmer, som uden at have vægret sig ved at overtage Arbejdet dog skønnes at være omfattet af den formentlige kollektive Vægning. Derved skabes der en Mulighed, som i Øje-